

Nowy čłowjek

**Wobleće so noweho čłowjeka,
kotryž je po Bohu stworjeny
we wěrnej prawdosći a swjatosći.**

(Efez. 4,24)

Mnozy filozofjo a politikarjo sonjachu wo nowym čłowjeku, hdyž běchu spóznali, zo so z dotalnymi ludźimi ničo praweho započec njechodźi. Hdyž so čłowjek njezměni, tak wostanje swět tajki, kajkiž je. Ale rozsudne prašenje je: Kajki ma wón być, tón nowy čłowjek? A kak ma so wón stworić? Filozof Nietzsche widžeše sylneho, stroweho, knježaceho čłowjeka jako ideal. Lenin je sej přat „komunistiskeho čłowjeka“, kotryž so dobrowólnje zarjaduje do wójska džěla k natwarej komunizma. Čłowjek, kaž so wón nam džensa w medijach a we wabjenju rysuje, ma być fleksibelny, wuspěšny, sebjewědomy a bohaty; wón dyrbi zdokonjeć sebje prawje předawać.

Tež Swjate pismo wo nowym čłowjeku pisa. Stary je poŕny hrěcha a winy. Nowy pak je „po Bohu stworjeny“. Čłowjek je, kaž čitamy w přenim stawje Swjateho pisma, stworjeny po Božim wobrazu, jemu k podobje. Wón ma duch a rozum, wón zamóže myslić, planować, stworić. Tola hrěch kazy čłowjeka jako wobraz Boži. Dary wužiwaja so na njedobre wašnje. Nowy čłowjek je nawrót k přenjoŕnemu planej Boha. Kak móžemy so nawrócić k spočatkej? Puć do raja je tola zašlahany, cherubojo stražuja, zo so ludžo hižo njenawróca do kraja bjez starosće a hněwa. Nowy zakaŕ nam rysuje Jezusa Chrystusa jako noweho čłowjeka. Wón bě žiwy w dospołnej wěrje, lubosći a nadźiji, we wěrnej prawdosći a swjatosći. Na nim njebě žaneho hrěcha. Čłowjestwo njeje noweho čłowjeka znjesło. Jezus bu križowany hrěcha swěta dla.

Jutry su swjedžen zrowastanjenja Chrystusa. Wón je žiwy. Bóh je jeho wobkrućił jako swojeho Syna. Wón je tón nowy čłowjek, po kotrehož přiŕkladže mamy so wobnowić. Kak to dže? To rozsudne je, zo my jeho słowam wěrime. To, štož je wón předował a prajił, njeje ničo wumyslne, ale su hłuboke wěrnosće, kotrež chcedža nas wobnowić. Wězo, to stare njemóžemy zrazom wotbyć. Tež hdyž roscemy we wěrje, w lubosći a w nadźiji, hrozy nam nowe spytowanje: Bywamy hordži na sebje samych a chwalime so před Bohom kaž wony farizejski: „Božo, ja so ci džakuju, zo njejsym kaž druzy ludžo.“ Tole pak by stare myslenje było, nic nowe. Tón stary a tón nowy čłowjek staj wobaj we nas. Ale to rozsudne je, zo to nowe, to, štož wot Chrystusa wuchadža, to prawe a to swjate, bóle a bóle přiběra w našim žiwjenju.

Přenja njeđzela po jutrach rěka ze svojim starym mjenom „Quasimodogeniti“ – jako nowonarodžene džěci. Cyły tydžeŕ chodžachu za čas přenich křesćanow w bělej křestničce ci, kotřiž běchu so k jutram wukřćili. Woni pokazachu z tym, zo bě so jich cyłe žiwjenje wobnowiło, zo běchu so woblekli noweho čłowjeka. Wot běleje drasty přewjele njewotwisuje. To rozsudne je, zo je duša čista a prawa.

J. Malink

Jandžel pola Abrahama – wurězk z wokna Marca Chagalla w cyrkwi swj. Šćěpana w Malnzu

Foto: priwatne

Njech jandžel toho Knjeza
k tebi praji:

Njeboj so!

Njech jandžel njebjes
njese měř do twojeje wutroby,
zo by srjedž zymy
zakćěła róža.

Njech jandžel ze svojimaj křidłomaj
pokrywa twoju dušu,
zo njeby zmjerznyła
abo so raniła wot černjom toho swěta.

Njech jandžel ze svojim słowom
zastaji twoje sylzy
a tebi praji,
zo je Bóh wjetši
hać twoja tyšna wutroba.

Njech jandžel wodnjo z tobu je
a wječor steji před twójimi durjemi,
će stražuju wob nóc.

A rano zahe
ze schadženjom slónca
budže wołać: Stawaj!

Detektiwiske slédženja

Alena dundaše na hodžinu nabožiny. Poprawom tam jenož chodžeše, dokelž běštaj ju staršej přizjewiŕoj. Runje džensa so jej scyła njechaše, dokelž bě wonka slónčne wjedro a jeje přečelce chcyšter do lodarnje. Přemyslowaše hižo, hač jednorje z nimaj njepónďže a na nabožinu „připadnje“ zabudže. Tu pak jej hižo mały Maks kiwaše, kiž tohorunja na nabožinu chwataše. Tak so Alena tola za nabožinu rozsudzi a so wot přečelkow rozžoňowaše.

Wobžarowała rozsud njeje. Kak hinak bě tuta hodžina nabožiny! Jako běchu so wšitcy změrowali, započa jich diakon rěčec: „Ty sy rjane džěco. Jenož jedyn čłowjek na swěće ma nós kaž ty, tež tutej wočce maš jenož ty a twoje smjeće přinďže jenož z

twojeje huby. Ty sy jónkrótne stworjenje!“ Wšitcy na so hladachu a woprawdže – kóždy měješe hinaši nós a tež barba włosow njebě ženje samsna. Samo dwójnikaj Tim a Tom běštaj cyle wšelakoraj, hačrunjež so hewak husto zaměništaj.

Diakon namjetowaše: „Pónďžemy won do přirody kaž detektiwojo pytač za dalšimi 'jónkrótnymi stworjenjemi'.“ Spočatnje hišće někotři mórkotachu, přetož měnjachu, zo je to wostudže: Kwětki su kwětki a z tym njezajimawe zelene rostliny. Tola bórže spóznachu, zo njeje žana wěc kaž druha. Kóžda bě hinaša a měješe wosebite

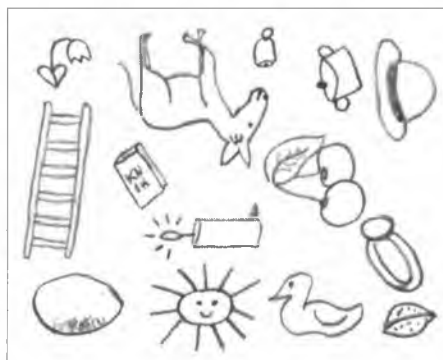
znamjenja. Kaž kriminologoj přepytowachu kóždy blečk trawy. Hišće ženje njebě Alena tak dołho na zemi lažyła a za brukami hladała. Ničo a ničo to druhemu njerunaše. Wšitko bě jónkrótno.

Hakle pozdže so Alena domoj wróci. Staršej běštaj so hižo starosćitoj. Jako pak Alena z čerwjonymaj ličkomaj rozprawješe, što bě wšitko widžała, na wšitke starosće zabudžeštaj.

Wot tutoho dnja Alena z wotewrjenymaj wočomaj kóždy džěn něšto noweho, rjaneho a jónkrótno wuhlada.

Tekst a rys.: **Jadwiga**

Tu sym wam hišće někotre wěcy namolowała, kiž je Alena wonka widžała (lěwy wobraz). Dokelž pak bě hišće cyle rozpjeršena, je na jednu wěcku zabyta, jako swojijm staršimaj wo „detektiwiskich slédženjach jónkrótnosće“ powědaše (prawy wobraz). Kotra to bě?

Wotewrjenje wustajeńcy

Njedzelu, 7. apryla, w 12.30 hodž. wotewri so w Michałskej cyrkwi w Budyšinje z Wětošowa wupožčena wustajeńca wo serbskim basniku doby humanizma Janu Boku (1568–1621). Po wustajeńcy powjedže Doris Teichmannowa, kiž je přehladku sobu wuhotowała. Wšitkich zajimcow přeprašujetej

Maćica Serbska a Serbske ewangelske towarstwo

Rozžoňowanje superintendenta

Z 1. aprylom je so superintendent Albert na wuměnk podał. Na Božej službje w Michałskej cyrkwi njedzelu, 7. apryla, budže ze swojeju zastojnstwow jako Serbski superintendent a farar Michałskej wosady wužoňnowany. Započatk je w 14.00 hodž.

Wideowy wječork

Cyle wutrobne přeprašomaj na wideowy wječork **pjatk, 12. apryla**, w 19.30 hodž. na Michałskej farje w Budyšinje. Pokaza so film wo loňšim cyrkwiniskim dnju we Łazu, wo wulče Serbskeho busa a wo loňšim zeńdženju Serbskeho ewangelskeho towarstwa w Přiwicach. Zdobom možeće so za lětuši Serbski bus do Delnjeje Łužicy přizjewić.

Měrcin Panach a Handrij Wirth

Wotewrjenje Doma Šěracha

Sobotu, 4. meje, poswjećić so nowy wjesny kulturny centrum w Budyšinju jako Dom Šěracha. Pomjenowany budže po fararju Hadamje Bohuchwału Šěrachu, kiž bě wot 1748 do 1773 z duchownym w Budyšinju. Scěhowacy program je předwidžany: 14.00 hodž. dwurěčna nutrnosć (fararjej Malink a Sureck) 15.00 hodž. poswjećenje doma z programom džěci ze zakladneje šule w Barće a z WITAJ-pěstowarnje w Malešecach 16.00 hodž. přednoškaj wo wuznamje Šěracha za serbski lud (Jan Malink) a za pčolarstwo (Bjarnat Nowak) Nutrnosć wotměje so w cyrkwi, dalše zarjadowanja w Domje Šěracha w něhdyšim knježim dworje.

Serbski bus 2002

Chcemy so, da-li Bóh, **njedzelu, 8. septembra**, na naš lětuši wulč podać. Wobdželimy so na serbskich kemšach we Wětošowje. Jeli je rjane wjedro, chcemy ducy tam pozastać w Čornej Pumpje a so z wysokeho wuhlada na nowej milinarni rozhladować po krajnje Hornjeje a Delnjeje Łužicy. Po kemšach wobhladamy sej rekonstruowane hrodzišćo w Radušu a wobjedujemy je wobnowjenym hosćencu. Chcemy sebi zajimawu cyrkej w Rogowje wobhladać. Je to za nas poslednja možnosć, prjedy hač so cyla wjes zhubi. Po kofejpicu, bjesadze a zhromadnym spěwanju jědžemy zaso domoj.

Wotjědžemy w Budyšinje w 7.00 hodž. a chcemy so we 18.00 hodž. zaso wrócić. Bus pojedže tam a sem přez Slepo, zo mohl so tež Slepjanscy zajimcy wobdželić.

Přizjewić možeće so na wideowym wječorku 12. apryla na Michałskej farje, na serbskim cyrkwiniskim dnju abo pola Měrcina Wirtha (tel. 0 35 91 / 60 53 71). Jězba plaći za dorosćenych 25 eurow a za džěci polojcu.

Handrij Wirth

Němsko-serbska cyrkej we Wětošowje – cil lětušeje jězby Serbskeho busa
Foto: J. Maćij

Serbski superintendent Siegfried Albert wuměnkar

Po swojich 65. narodninach je so doholětny Serbski superintendent Siegfried Albert z 1. aprylom podaŕ na wuměnk. Na swjědzěnskich kemšach dnja 7. apryla w

Michaŕskej cyrkwi budže ze swojeju zastojnstwow jako Serbski superintendent a farar Michaŕskej wosady wužoňowany.

Siegfried Albert je so 22. měrca 1937 w Zajdowje pola Maŕeho Wjelkowa narodžił. Po wopyće Serbskeje wyšeje šule w Budyšinje studowaše hač do lěta 1960 teologiju w Lipsku. W tutym času wobdžěli so tež na serbskim předarškim seminarje, kotryž farar Gerhard Wirth w Njeswačidle tehdy něšto lět wotměwaše. 1962 sta so z fararjom w Hrodzišću a 1981 z fararjom Michaŕskej wosady w Budyšinje.

Po wotchadže Gerharda Wirtha na wuměnk přewza Siegfried Albert 1979 zastojnstwo Serbskeho superintendenta, spočatnje komisarisce, wot lěta 1984 z hamtskim powołanjom. Hoberske džěło je w tutej wažnej službje wukonjał. Dołhož Konwent serbskich ewangelskich duchownych wobsteješe, bě z jeho předsydu. Zdobom bě předsyda Serbskeho wosadneho zwjazka a organizator kóždolětnych kubłanskich dnjow. Wot

nowembra 1984 wukonješe redaktorstwo časopisa Pomhaj Bóh. Ze zarjadowanjom nabožnych wusyłanjow w Serbskim rozhlósu kónc 80tych lět měješe tež tute na starosci. Po přewróće přewza nabožnu wučbu w Serbskej zakladnej a srjedźnej šuli w Budyšinje. Nimo toho čakaše we wosadach z woteběranjom ličby serbskich duchownych přeco wjac džěta na njeho. Z wulkej swěru je swjećil serbske kemše a přewjedł wosadne popođnja we wjac hač 20 wosadach sakskeje a šleskeje cyrkwe.

Za wšo jeho njesebične přecowanje njech je jemu a jeho mandželskej, kiž bě jemu we wšěch lětach z nimoměry swěrnej pomocnicu w zastojnstwje, džensa wutrobny džak wuprajeny.

T.M.

Superintendent Albert po serbskich kemšach lóni w Sprjowjach Foto: E. Bigonowa

Rozžobnowanski postrow a džak Serbskeho ewangelskeho towarstwa za swěrne džěło mjez ewangelskimi Serbami

Knjez superintendent Albert nastupi swoje zastojnstwo w léce 1979. Tehdom bě džěło fararjow chětro přez statne postajenja počezene. Přewrót w našim kraju je tež profil džěta superintendenta Alberta jara wobwliwował. Tak bě na přikład zaso možno podawać nabožinu w šulach. Tutemu nadawkej je so hnydom a swěru wěnowať. Płody tuteho skutkowanja běchu serbske konfirmacije w Michaŕskej cyrkwi.

Po politiskim přewróće smědžachu so tež zaso cyrkwinske towarstwa založić. Tak so w léce 1994 založi Serbske ewangelske towarstwo ze zaměrom, serbske ewangelske žiwjenje spěchować. Zo njeby so tutón zaměr z wočow zhubił, je so do wustawkow zapisało, zo je Serbski superintendent stajny člon předsydstwa. Tak njebě knjez superintendent Albert jenož sobuzałožer towarstwa, ale wot přenjeho wokomika sem tež člon jeho předsydstwa. W tutej funkciji je projekty sobu přihotowať a přewodzať: cyrkwinske dny, serbski lekcionar, Ochranowske hesła, noworjadowanje časopisa Pomhaj Bóh a druhe naležnosće. Rady by tež nowe wudaće spěwarskich přihotowať. Přeco zaso bě tutón tema narězny. Tola hoberske džěło a snadna ličba sobudžělačerjow njedaštej tutemu symješku zeschadžeć. Tuž zwostanu hišće njespelnjene sony.

Hdyž so knjez superintendent Albert nětk po swojich 65. narodninach na zastuženy wuměnk poda, tak chcemy so za jeho njesprócnije skutkowanje a pilne džěło džakować. Nadžijamy pak so, zo budže tež dale džěło našeho towarstwa podpěrowať.

Wutrobne džakować chcemy so tež jeho mandželskej. Wona je přez wjele lět jeho džěło podpěrať, pisanske džěta zdokonaľa a časopis Pomhaj Bóh abonentam do domow roznošowať. Wšitko to je sčicha činiťa jako dobra a spuščomna duša w pozadku.

Přejemy Albertec mandželskimaj hišće wjele lět rjaneho a žohnowaneho wuměnkka při dobrej strowoće a hišće wjele wjele hodžin w kruhu džěci a wnučkow.

Měrcin Wirth

předsyda Serbskeho ewangelskeho towarstwa

K rozžobnowanju superintendenta Siegfrieda Alberta z jeho služby jako Serbski superintendent a farar našeje krajneje cyrkwe

Nětko je docpěł tež Serbski superintendent Siegfried Albert 65. žiwjenske léto. Po zasadach našeho farskeho službnego prawa woteńdze z tym z aktiwneje služby našeje cyrkwe a smě swój derje zasluženy wuměnk nastupić. Kak měrny tutón wotpočink budže, so hišće njewě. Mi pak je z naležnej a sprawnej potřeby, so bratrej Siegfriedej Albertej při tutym wažnym a wuznamnym měžniku jeho žiwjenskeho a zastojnskeho puća sprawnje a wuraznje džakować. Myslu při tym rady na naju zwjazanosć w mojich Budyskich lětach, ale tež na wšě pozdžiše zetkanja. Znajmjeńša pjeć kajkoscow sym na bratru Alberće stajnje wobdžiwať. Jako přenje mjenuju jeho wulkotnu sprawnosć. Wón njechaše a njemóžeše ženje luadać. Pola njeho sy stajnje wědzať, na čim sy. Jako druhe chcu mjenować jeho wysoku pastoralnu zamołwitosć. Wón je njesměrny pensum zmištrowať. Jemu dowěrjenych čłowjekow dla njeznaješe žane šonowanje. Wón bě w najlěpšim zmysle słowa „pastor“, pašyr. Tutej rjanej kajkosći wotpowědowaše jeho njesměrna pilnosć. Štož je so hišće někak do jeho husće pjelnjeneje službneje protyki zasunyc hodžať, to je wón činiť. Njejsym jeho dla jeho wjele nadawkow ženje skoržić słyšať. K tym wote mnje wobdžiwanim kajkosćam jeho powahi słyšať tež jeho měrliwosć. Zwada swady dla bě jemu cuza. Hdyž pak bě rozestajenje třěbne, wunjese je fairnje a z nimoměry wulkej wolu k dorozumjenju. Ale runje w tym wopokaza tež wobdžiwajomnje wjele wutrajnosće. We wšej čichosći džěše swój puć, tak kaž bě jón spóznať a kaž měješe jón před Bohom a čłowjekami zamołwić. Sym přeswědčeny, zo je so přez jeho službu wjele čłowjekow žohnowať we wosadomaj, kiž běštej jemu na jeho zastojnskim puću dowěrjenej, a předewšěm mjez našimi serbskimi sotrami a bratrami. Za to njech je jemu z wutrobny džak prajeny. Do tutoho džaka zapřijam doraznje a z wosebitym wuzběhnenjom tež jeho mandželsku. Služba bratra Alberta njeby bjez podpěry jeho mandželskeje možna była. Njech wobaj zhromadnje nazhonitaj, zo Bóh tón Knjez jeju wobeju noze nětko na nowe wašnje na šěroke polo staja!

Volker Kress

Krajny biskop Ewangelsko-lutherskeje krajneje cyrkwe Sakskeje

Serbskemu superintendentej božemje ze serbskich wosadow

Z Barta

Što je serbstwo? W čim so jewi?

Je to rěč. Wona so jewi w mjezsobnosći, we wěrje, w modlitwje, w zwjazanosći, w spěwanju a hudženju, w publikacijach, w swjedenjach a nałožkach.

Ewangelske serbstwo je wažny džěl cyleje serbskeje zhromadnosće.

Wšitke aktiwity w serbskim ewangelskim žiwjenju ma na starosći Serbski superintendent. To je jara čestne a nahladne zastojnstwo, na kotrež ewangelscy Serbja z česćownosću zhladuju a kotrež jich tež zwjazuju. Serbski superintendent S. Albert je z wulkej swěrnosću a wutrajnosću tute swoje zastojnstwo wukonjał. Wón je po cyteje Łužicy jězdził, serbske kemše swjećił a serbske popoždnja zarjadował. Serbske wosady běchu přez to zwjazane, dokelž su zhonili, hdže so hišće serbske ewangelske žiwjenje wotměwa a što so w jednotliwych wosadach stawa. Myslimy a dopominamy so rady na jeho zajimawe a dobre přednoški na tutech popoždnjach. Smy serbsce bjesadowali, štož so na wjeskach hewak zrědka hišće stawa, a serbsce spěwali. To běše wjeselo za wšitkich přítomnych. Serbski duch je zaso žiwy był mjez nami a smy měli začičić zwjazanosće ze wšěmi ewangelskimi Serbami cyteje Łužicy. Běchu to za nas snano te poslednje serbske hodžiny w našej něhdy tak serbskej wjesce?

Stajnje je był naš Serbski superintendent dypkowny a smy so móhli spušćeć na njeho, zo so postajene zarjadowanje tež wotměje. Džak jemu za serbske křičizna a serbske chowanja, kotrež je w našej wosadze přewjedł. Tež hdyž běchu serbske křičizna na němskej Božej službje, njeběše to za njeho žadyn problem.

Za to wšitko so jemu a tež jeho mandželskej, kotraž je jeho na kóžde zarjadowanje z awtom swěrnyje wozyła, z cyteje wutroby džakujemy! Zapłać Bóh jemu jeho wutrajne swěrne džěło na dobro našeho ewangelskeho serbstwa. Přejemy jemu a jeho lubej mandželskej hišće wjele strowych a žohnowaných lět na zasluženym wuměnk.

Nadžijamy so, zo so tež w přichodže na naše něhdy rzy serbske wjeski njezabudže. Mamy džěło Serbskeho superintendenta za jara wažne džěło mjez ewangelskimi Serbami docyła. Přejemy sebi, zo tute zastojnstwo nam hišće dołho zwostanje na dobro serbstwa.

Marlene Wiesnerowa

Z Budestec

My, mała horstka serbskich ewangelskich kemšerjow z Budestec, Hornjeje Hórki, Bělšec a dalších wsow wosady, džakujemy so našemu na wotpočink wotchadžacemu

Serbskemu superintendentej Siegfriedej Albertej za jeho swěrne dušepastyrskie džěło w Budestecach. Wjele lět je prawidlownje kóždu přerju nježdělu měsaca swjećił kemše w Budestečanskej cyrkwi resp. we wosadnym domje. Jako swoju winowatosć wobhladowaše, za našu mału wosadu Serbow přeco poľne kemše a tež kemše z

cach tež dale podpěrować možnosće, byće a wobstaće hornjołužiskich ewangelskich Serbow w sakskej, cyłoněmskej abo europskej zjawnosći dokumentować.

Bóh daj nam Serbam dobru nadžiju a mjez sobu prawu zjednoćiwosć (stare słowo z kěrlušowych knihow lěta 1846).

Rutha Kunčec

Siegfried Albert (srjedža) z wulětnikarjami na Serbskim tydženju w Kyrkonošach 1979

Foto: priwatne

Božim wotkazanjom wotdźeržować. Swěru je mandželska sup. Alberta jeho přeco z awtom do Budestec wozyła a po kemšach zaso po njeho přijěta. Tež jej za tutu lubu službu wutrobny džak.

Přejemy superintendentej Siegfriedej Albertej za rentnarske lěta dale krutu strowotu a Bože žohnowanje a nadžijamy so, zo budže tola tež w přichodže tam a sem pola nas w Budestecach Božu službu swjećić.

Helmut Gros

Z Bukec

Přemysluju wo dopomjenkach na wosadne popoždnja zašlych wosom do džesać lět w Bukecach. W tych přerich lětach smy z poľnym wobsadženjom do koła zestajanych blidow ličič móhli. Mjeztym wostanje stajnje wjace městnow staroby, chorosće, haj smjerće wobdžělnikow dla prózdne. Je to zrudne zwěšćenje. Při tym smy z radosću pódla, hdyž móžemy ze Serbskim superintendentom Siegfriedom Albertom hodžince nutrnosć swjećić, spěwać, wo zajimawych prašenjach a podawkach słyšeć a bjesadować.

Što budže prawe a přiměrjene za přichod za Bukecy jako serbske we wulkej rozbrojenej wosadze, hdyž so superintendent Albert nětko na wuměnk rozžohnuje, nje-wěm. Zjawny džak a sławu za njesprócnosć jemu tež Bukečanscy serbscy wosadni wunjesu. A slubjenje damy: Dołhož budžemy so my tuchwilni Serbja zetkawać, budže tež serbske słowo w zjawnosći Bukec hišće klinčeć, dosć jasnje a jaknje. A drastowe towarstwo budže po swojich mo-

Z Drježdžan

Knjez superintendent Siegfried Albert je nas, Serbow a Serbowki w Drježdžanach, nimale 15 lět na našich zetkanjach přewodzał. Je so z nami modlił a nas pozbudžował we wěrje, je nam přednošował wo wosobinach a podawkach serbskeje zašłosće kaž tež wo palacnych problemach našeho luda w přítomnosći. Ekumeniska pobožnosć z „powučacym“ abo informaciskim dodawkom běše hłowna naležnosć našich zetkanjow.

Zetkanja Drježdžanskich Serbow z nabožnym pozadkom maja swoju doľhu tradiciju, tež hdyž je so forma chětro změniła. W lěće 1998 woswjećichmy 150. wopomnjeće přerich ewangelskich kemšow w Drježdžanach a 1999 běše 150. rōčnica přerich katolskich Božich službow. Z lět 1848/49 swjećachu so, z wuwzacóm někotrych wójnskich lět, hač do lěta 1977 regularnje serbske kemše w našim měsće. Knjezej superintendentej Siegfriedej Albertej mamy so za wozrodženje serbskich pobožnosćow w Drježdžanach džakować. W oktobrze 1987 zetkachmy so zaso, nětko k přernej ekumeniskej pobožnosći. Tuta ekumeniska pobožnosć zjednoći štyri króć wob lěto ewangelskich a katolskich Serbow a Serbowki, ale tež Serbow, kiž so k žanej konfesiji njewuznawaja, a ludźi, kiž so za serbstwo zajimuju, kiž su Serbam wutrobne přichileni, z jednym słowom: ludźi, kiž ekumenu w najšěršim zmysle słowa pěstuju. Wěra do Chrystusa je nam wažna, serbske słowo je nam, kiž smy zwonka Łužicy žiwi, wažne, mjezsobne dorozumjenje, dowěra a toleranca su nam wažne. ☺

Smy wšak jenož hišće mała horstka Serbow w Drježdžanach, kiž sebi wulke předewzaća dowolić njemože. To je nam, kiž smy w towaršnostnych wobstejnosćach žiwi, hdžež je rozsudne, hač „so što liči abo nic“, wědomo. Tuž smy knjezej superintendentej Siegfriedej Albertej njesměrnje džakowni, zo je wón tak njesebičnje wulku prácu na so wzał, z nami so zetkawał a Bože słowo w serbsčinje z nami rozpominał. Naš džak słuša tež woporniwošći jeho mandželskeje, kiž je přeco wjesołeje mysle wobčežnosće dalokeho puća jako šoferka zmištrowała.

Serbski superintendent bu nam w běhu 15 lět luby přečel a budžemy jeho parować. Wón je nam pokazał, kak móhli dale serbsku zhromadnosć w Drježdžanach hajić. Nětko smy sami na rjedže wo tym přemyslować a alternatiwu do skutka stajić.

Knjezej superintendentej Albertej přejemy z wutroby Bože žohnowanje – strowotu na čele a duši – do wuměnkarskeje doby a nadžijamy so, zo so tola tam a sem zetkamy ...

Marjana Bubnarjec

Z Hodžija

Wutrobnje chcemy so knjezej superintendentej podžakować. Wjele čežow ležeše na puću, prjedy hač móžachu so wasadne popoždnja w Hodžiju přewjesć. Z wjele prácu a džěłom je so tola možnosć namakala.

Smy mała horstka Serbow, kiž so tu w Hodžiju zetkawachu. Superintendent Albert nam kóždy raz zajimawy a powučacy přednošk poskići. Wjesoła bjesada so najhusćišo přizamkny, a popoždnja so spěšnje minychu. Džak słuša tež knjeni Albertowej, kiž je přeco rumnosć na farje přihotowała, haj, samo tykanc, kofej a čaj z Budyšina sobu přiwjezła. Za to so jej tež wutrobnje džakujemy.

Knjezej superintendentej Albertej so jara džakujemy, přejemy jemu k jeho 65. narodninam wšo to najlěpše a žohnowany wuměnk.

Hanka Chěžnikowa

Superintendent Albert při wudžělenju Božeho wotkazanja na serbskim cyrkwiniskim dnu w Brjazynje 1998

Foto: E. Bigonowa

Z Klětnoho

Knjezej superintendent Albert zastarowaše wjele lět mały kruh serbskich ewangelskich křesćanow z Klětnoho. Hdyž so tež stajnje

we wulkej ličbje njezhromadźichmy, tak běchmy tola přeco napjelnjeni wot tutych nas wobohaćacych zeńdženjow. Knjezej superintendent Albert je kóždy wasadne popoždno zajimawy a w jara zrozumliwej řeči wuhotował, při čimž ma so tež spěwanje wuzběhnyć. Tak smy swój poměrnje skromny serbski słowosklad chětro rozšěrjeć móhli, a to tež džak jeho dobrej přednošowarskeje metodice. Na kóždym zetkanju wobjednawaše hinašu temu – wo načasnych nabožnych podawkach a bibliskich prašenjach kaž wo židowstwe abo wo Zjewjenju Jana. Džak njeh je jemu za to wuprajeny, zo je nas přeco zaso pozbudžował řeč našich prjedownikow zrozumić, čitać a řečeć. Za Klětno je to wažne, dokelž su serbsce řečacy zemřeli a džensniša generacija njeje serbsčinu w šuli wuknyła, ale we wobchadže wot swojeje staršuju, džěda a wowki.

Džakujemy so knjezej Albertej z cyteje wutroby, přejemy jemu žohnowany wuměnk – nic wotpočink a wotpočnjenje, ale wjele hibićiwosće a strowoty. By jara rjenje było, hdy by tam a sem zaso raz k nam přišoł.

Njeh Boža lubosć jeho a jeho swójbu stajnje přewodźuje!

Hinc Roy

Z Łaza

Cyrkej delnošleskeje Hornjeje Łužicy (Zhorjelska cyrkej) wjele lět žaneho serbskeho duchowneho wjace nima. Mamy pak zrěčenje mjez sakskej a Zhorjelskej cyrkwu a z tym so wšitcy ewangelscy Serbj Sakskej wot Serbskeje superintendency w Budyšinje zastaraja.

Po přewróće smy we Łazu w farskim domje započinali přewjesć serbske popoždnja z nutrnosću, přednoškom a z kofejom a tykancom, a to štyri razy w běhu lěta. Smy we Łazu tež němsko-serbsku Božu službu dožiwić móhli. Tež hdyž so druhy jenož mała horstka wěriwych zhromadźi, běše naš superintendent přeco rady pola nas. A hdyž wón nětko na derje zasluženy wuměnk woteřdže, chcemy jemu za wšo wutrobnje džak prajić a jemu Bože žohnowanje přeć.

Günter Wjenk

Z Njeswaćidla

My Serbj Njeswaćidlskeje wosady so džakujemy superintendentej Siegfriedej Albertej za jeho swěrnú službu w našej wosadze. Po tym, zo bě so ličba kemšerjow pomjeńšila, bě to jeho namjet, zo bychmy raz spytali z wasadnym popoždnom, kaž bě to hižo w druhich wasadach z wasnjom. Tak smy so w poslednich třoch lětach dwanaće kroć na dwuhodžinske popoždnja na našej farje zetkali. Z nutrnosću započinaše so zetkanje. Při bjesadze z kofejom a tykancom smy tež někotre z našich rjanych spěwow zaspěwali. Bratr Albert je nam

přednošował wo zajimawej temje našeho časa abo zańdženosće abo z dalokeho swěta, kiž smy sebi do toho wuzwolili.

Na serbskim wasadnym popoždnu w Klětnom 1998

Foto: E. Bigonowa

Džakujemy so tež mandželskej bratra Alberta, kotraž je jeho swěru kóždy kroć k nam z awtom přiwjezła. Tajka služba w pozadku je runje tak wažna.

Přejemy bratřej Siegfriedej Albertej na jeho wotpočinku Bože žohnowanje a hišće rjane zhromadne lěta ze swojeje mandželskeje a we swojeje swójbje. Njeh symjo Božeho słowa, kiž je bratr Albert do serbskich wutrobow sył, dale schadza a njeh Böh da dobre plody z wutrobow rosc.

Přejemy sebi tež w přichodze w Njeswaćidle serbske wasadne žiwjenje.

Handrij Wirth

Z Rakec

Hdyž so prawje dopominam, sym před nimale 25 lětami přeni kroć w swojeje Rakečanskej wasadze na džensnišeho Serbskeho superintendenta S. Alberta trjehčił. Jako tehdyši Hrodzišćanski wasadny farar běše ze Serbami swojeje wosady serbsku Božu službu w Rakecach wopytał. Naša farska bróznja běše tehdom runje wutwarjena. W njej zetkachmy so w přichodnych lětach tež z bratrom Albertom, hdyž so schadžowaše Serbske blido.

Potom – w léce 1989 – witachmy w Rakecach ewangelskich Serbow a hosći na cyrkwiniski dzeń. Tutón je drje pomnjeća hódny, wšak běše tehdom wšitko hižo trochu hinak. A jako Serbski superintendent běše naš džensniši jubilar mjez nami.

W scěhowacych lětach hač do džensnišeho dnja běše a je naša wasada bjez serbskeho wasadneho fararja. Zo serbske wasadne žiwjenje njewusny, běše tež wulka zaslužba našeho superintendenta. Hus-to na našich serbskich kemšach předowaše. Při tym džiwaše na wasnja a tradicije wosady, ženje njemějachmy začišć njeměra abo pospytow přeměnenja. Runje jeho měrne a přečelne wasnje běše přičina, zo superintendenta Alberta přeco rady w Rakecach witachmy.

Hdyž tute sady w formje zańdženosće napisach, potom je to za mnje jenož wotzamknjenje wěsteho wotrězka w zwisku mjez jubilarom a našej wasadu. Bych sej předstajić móhł a přēju sej zdom, ☺

zo tež w přichodže Serbskeho superintendenta na wotpočinku hdys a hdys w našej cyrkwi abo w našej farskej bróžni witać móžemy.

Gerhard Herrmann

Ze Slepoho

Na serbskim wosadnym popoždnu nje-dželu, dnja 24. februara 2002, rozžohnowachu so swěrnj Serbja Slepjanskeje wosady hromadže z knjeni fararku Ulriku Menzelowej ze superintendentom Siegfriedom Albertom. Posledni raz wukladowaše we wšej ponižnosći Bože słowo. Po zanješenych kěrlušach a zhromadnym modlenju přepodachu Slepjanske kantorki jemu škleńčany keluch z jutrownym jejkom nutřka. Dar njech je wuraz wutrobneho džaka za wjelelětnu spomóžnu skutkowanje jako duchowny a skromny a horliwy Serb a njech jeho na Slepjanskich wosadnych Serbow dopomina.

Wšitcy přítomni wobžarowachu w zrudžbje jeho wotchad a prašachu so ponižnje, što w přichodže Slepjanskich wosadnych Serbow duchownje wodźić bu-

Superintendent Albert w rozmołwje z něhdyšim Wjerbnjanskim fararjom Riedelom na cyrkwiskim dnju w Lipsku 1997

Foto: S. Malk

dže? Wšěm bě znate, zo ewangelscy Serbja hižo žaneho naslědnika-superintendenta po mjenjenju němskeje cyrkwiskeje wyšnosće njezměja. Wona třebnosć superintendenta ewangelskich Serbow njejpřipoznaje a njedowidži, kajku wulku škodu z tym naćini!

Češćeny, luby knjez farar-superintendent Siegfried Albert! Z cyteje wutroby přejemy Wam Bože žohnowanje, wjele strowoty, derjeměće za zasluženju wuměnk a doporućeće w swojim modlenju nas Slepjanskich Serbow k Bohu!

Lenka Nowakowa

Z Wochoz a Běleje Wody

Před někotrymi lětami (njewěm so dopomnić, hač 1998 abo 1999) započaja knjez superintendent Albert tež we wosadže Wo-

Ze šulerku 4. lětnika Luciju Wićazec na hodžinje nabožiny w Serbskeje zakładnej šuli Budyšin w lěće 2000

Foto: T. Malinkowa

chozy a w Bělej Wodže přewjesć serbske wosadne popoždnu. Wone so wuwuwachu za zajimowanych wobdźělnikow k dobrej móžnosći zetkawanja, serbskeje bjesady a zhromadneho spěwanja, ale wosebje tež k powučacym zarjadowanjam. Za starych, kiž běchu hišće serbsce konfirměrowani, wožiwi so přez nje serbska cyrkwinska rěč, a młódšim so wona přez knjeza superintendenta Alberta scyła hakle zbliži. Wšak so w našej kónčinje někak 60 lět dołho nimale žane serbske kemše njewotměwachu. Hakle w poslednich lětach swjećeše je knjez superintendent Albert jónu wob lěto w Sprjowjanskej cyrkwiće.

Wosebje pak čerpachmy wjele powšitkowneje wědy z přednoškow Serbskeho superintendenta a z rozmołwow z nim. Myslu na wosebje zajimawe temy kaž na rólu cyrkwyje w času nacionalsocializma, na załoženje stata Israela, na skutkowanje Ochranowskeho bratrowstwa. Wón zbliži nam tež žiwjenje a skutkowanje serbskich a němskich fararjow kaž J. Mjenja, J. H. Imiša abo P. Gerhardta.

Naš kruh wosadnych gratuluje superintendencej Siegfriedej Albertej jara wutrobnje k 65. narodninam. Džakujemy so za jeho spomóžnu skutkowanje tu w našej kónčinje. Přejemy jemu za přichodne lěta Bože žohnowanje, krutu strowotu, rjane wuměnkarske lěta kaž tež dosć časa a měra za swojske zaběry.

Inga Nowakowa

Z Wojerec

Luby superintendent Siegfried Albert!

Wjele lět sće swjećił serbske kemše we Wojerecach a w někotrych wsach Janskeje wosady – na Horach, w Čisku, Židzinom, Brětni a Spalach. Přeco sće spuščomnje dojednane termíny dodžeržal. Ze swojim měrnym wašnjom a z jasnej, zrozumiwej serbsčinu sće dosćahnył wutroby připoslušarjow a sej zdobył dowěru. Dokelž so w našej Wojerowskej kónčinje trochu hinaši dialekt rěči, bě rěčne připodobnjenje wosebje wažne. Wy sće to wuběrnje zdokonal. Tež hdyž je druhy jenož mało ludźi přišlo, štož hłuboko wobžarowachmy, sće Božu službu bjez skrótšenjow přewjedł. Smy wam jara džakowni za to, zo njejsće dopušćił, zo so mjenjehódni čujachmy. Džak tež za Waše zrozumiwe předowanja, kiž su nas přeco we wěrje skrućili.

Luby knjez superintendent Albert, wutrobnu džak Wam za tute wjelelětnu duchownu zastaranje. Přejemy Wam za derje zasluženju wuměnk strowoty, wjeselo a Bože žohnowanje. Wobchowajće pak sej tež trochu tworicełskeho njeměra, přetož móžnosć, so na wuměnk z wěcami zaběrać, za kotrež dotal chwile njebě, je wažne wuměnenje za wjeselo w tutym žiwjenskim wotrězku.

Wutrobnu džak tež Wam, česćena knjeni Albertowa. We wšěch lětach sće z wulkej swěru swojemu mandželskemu poboku stała, jeho na Bože služby a wosadne popoždnu wozyła a při jich přewjedženju pomhała.

W mjenje Serbow Janskeje wosady a w mojim wosobinskim mjenje

Jan Kašpor

Ze serbskimaj konfirmantomaj Florianom Gruhlom (nalěwo) a Benjaminom Wirthom před Michatskej cyrkwuju w Budyšinje w lěće 2000

Foto: T. Malinkowa

Wakancne rjadowanje wot 1. apryla 2002

Kak ma so serbske cyrkwinske džěło dale wjesć? Tole je w tutych dnjach starosć ewangelskich Serbow.

So ze Serbskim wosadnym zwjazkom dojednać, tak wopisa Ewangelsko-lutherski krajnocyrkwinski zarjad Sakskeje w přeprašenju zaměr zeńdženja, z kotrymž wotpowědowaše próstwje ewangelskich Serbow wo rozmołwu ze zarjadam a z krajnym biskopom. Tale rozmołwa wotmě so 14. měrca 2002 w Drježdžanach. Na njej wobdźělichu so biskop Volker Krefš a z krajnocyrkwinskeho zarjada prezident Hans-Dieter Hofmann, Dietrich Lenk a Harald Bretschneider. Ze serbskeje strony běchu přítomni superintendent Siegfried Albert, Marka Maćijowa a Měrcin Wirth z Budyskeje Michałskeje wosady, farar Jan Malink a Měrana Cušcyna z Pětriskeje wo-

sady, synodala Handrij Wirth z Njeswačanskeje a Jurij Pěčka z Poršiskeje wosady. Nimo toho běštaj synodala Manfred Hermaš (Slepjanska wosada) a Günter Wjenk (Łazowska wosada) sobu přijětoj, wšako wobsteji zrěčenje wo džěle Serbskeho superintendenta w dwurěčnych wosadach cyrkwe šleskeje Hornjeje Łužicy. Ewangelscy Serbja běchu so w februaru dojednali, zo zasada so za powołanje noweho Serbskeho superintendenta a zo widža za to tež móžnosće we wustawje krajnje cyrkwe a we wotpowědnym cyrkwinskim zakonju z lěta 1949, tež hdyž budže po wotchadže superintendenta Alberta na wotpočink jenož hišće jenički serbski duchowny w krajnej cyrkwi Sakskeje skutkować. Tole pak krajny biskop a krajnocyrkwinski zarjad w rozmołwje hinak widžeštaj. Woni zrozumichu argumentaciju Serbow skerje tak, zo dže Serbam w přenim rjedže

wo zdźerženje titla. Namjet krajnocyrkwinskeho zarjada je dale, zasadić społnomócnjeneho za cyrkwinske naležnosće ewangelskich Serbow. K tomu přeprašenju naćisk nowjeje směrnicy, wo kotrejž pak so na městnje njediskutowaše. Podšmórnychu, zo njeje rozsud hišće padnył. Zastupjerjej cyrkwe šleskeje Hornjeje Łužicy skedźbništaj na to, zo je dojednanje mjez cyrkwjomaj na wosobu superintendenta Alberta wjazane a zo nětko wuběži. Scyła bě hač do rozmołwy njejasne, kak ma dale hić. Dokelž je wšitko hišće wotewrjene, slubichu Serbam, zo so wot 1. apryla 2002 serbske cyrkwinske džěło z wakancnym zastupnistwom rjaduje.

Po jutrach budže Serbski wosadny zwjazk na dašju zhromadźiznu přeprašyć a ewangelskich Serbow wobšěrnje wo rozmołwje informować.

Marka Maćijowa

Kak dale ze serbskim džěłom w šleskej cyrkwi?

Njejsmy namołwjeni poselstwo ewangelija wšudźom na swěće, a to w swojej řeči, rozšěrjeć? Za nas ewangelskich Serbow je to hoberski nadawk. Nas je hižo po ličbje přemało a maćerščinu tak husto wjace njesyšimy. Kóždy podpěra je třěbna.

W zašty m lěće kritizowaše so słaba podpěra našeje Ewangelskeje cyrkwe šleskeje Hornjeje Łužicy. Tutón Serbow w šleskich wosadach nastupacy zakon (cyrkwinski zakon wo Serbskej ewangelskej wosadnej službje – Kirchengesetz über den Sorbischen Evangelischen Gemeindedienst z lěta 1951), na kotryž so tehdy knjez Sembdner zložowaše (hlej nastawk „Prawa Serbow – tež w cyrkwi?“, PB 8/2001), njeje nam znaty był. W šleskej cyrkwi nam serbski zakon zatajichu, w sakskej cyrkwi chcedža dotal wobstejace dobre rjadowanje wróćo wjerćeć ...

My w šleskej cyrkwi hižo dawno wjac serbskeho duchowneho nimamy. Tohodla je po dlěšim času pruwowanja a diskusijow naša cyrkev ze sakskej cyrkwy w lěće 1996 zrěčenje wo přewjedženju serbskich Božich službow a wosadnych popoždnyjow we wosadach šleskeje cyrkwe podpisała. Zrěčenje běše na funkciju a wosobu Serbskeho superintendenta Siegfrieda Alberta wobmjezowane. Z wotchadom superintendenta na wuměnk wone wuběži.

Hižo dawno stej naš konsistorij a Serbska ewangelska wosadna služba, kotruž ja w synodze zastupuju, wo dalewjedženju serbskeho džěła rozmyslowaťoj. Posledni raz smy so 21. februara w Zhorjelcu zetkali a so na dypki za dalewjedženje třěbneho džěła dojednali. Přítomni běchu wyši konsistorialny rada dr. Kühne, farar Nagel z Wojerec, Günter Wjenk z Łazowskeje a

Manfred Hermaš ze Slepjanskeje wosady. Dokelž nam njepristeješe so k naležnosćam druheje (sakskeje) cyrkwe wuprajić, smy na dwaj aspektaj funkcije Serbskeho superintendenta w našeje cyrkwi pokazali:

1. Superintendent ma prawo klětki. Z tym njeje so jemu móhta služba we wosadach přez wosadnych (fararjow a wosadne rady) zakazać. Jednanja dyrbychu so jenož wo terminach wjesć.

2. Kóžde druhe lěto zaběraše so cyrkwinske wjednistwo ze serbskej problematiky. Wězo njeje wšitko tak lochko było, dokelž njeje podpěra serbskeho džěła tak prawje předpisana była. Z wosebitymi padami je so potom konsistorij zaběrať.

Jako Serbja w šleskej cyrkwi smy na kóždy pad na dašju podpěru pokazani, tež hdyž so pola nas z planowanym zjednoćenjom šleskeje a braniborskeje cyrkwe nowe cyrkwinske struktury přihotuja. Podpěru wot braniborskeje cyrkwe njemóžemy tuchwilu woćakować. Serbske struktury tam w Delnjeje Łužicy maja, ale wostanje rozdźělna řečna situacija. Za Slepjanskich abo Blunjanskich njeby to problem był, hdy bychy so nětko kemše a wosadne popoždnyja w delnjoserbsčinje wotměli, ale za druhich na kóždy pad. Podpěra z Budyšina je w poslednich lětach zesylniła serbsku identitu pola našich wosadnych.

Dojednachmy so, zo dyrbi so džěło we Wojerecach a w zafarowanych wsach na Horje, w Čisku, Židzinom a Spalach kaž tež we Łazu, w Delnim Wujězdze, w Nowym Měšće, w Klětnom, we Wochozach, w Bějeje Wodze a w Slepom dale wjesć. Při tym chcemy tež nowe puće hić, zo so kóžde štwórc lěta přihotuje Boža služba abo wosadne popoždnyjo, hdžež móža so druhe

Wochožanki na serbskim cyrkwinskim dnu 1999 we Wochozach Foto: E. Bigonowa

wosady wobdźělić. Chcemy z tym začuće wulkeje wosady a mjezsobnjeje zwjazanosće zbudzić. Wosebita kedźbnosć dyrbi so zložić na džěło z džěćimi we WITAJ-pěstowarnjach a rjadownjach.

Sym so na próstwu Serbskeho wosadneho zwjazka w Sakskej na njedawnym zeńdženju z biskopom a zastupjerjami sakskeje krajnjeje cyrkwe w Drježdžanach wobdźěliť. Kak moji bratřa a sotry to dožiwichu? Sam mam wulke dwěle, hač su nas jako runohódnych akceptowali.

Manfred Hermaš

serbski zastupjer w synodze Ewangelskeje cyrkwe šleskeje Hornjeje Łužicy a člon Serbskeje rady

Zdźělenka redakcije

Pobrachowaceho městna dla móže so zakončenje nastawka „Katolsko-ewangelske spomnjenki“ hakle w přichodnym čisle wozjewić.

Powěsće

Budyšin. Na 16. posedženju wokrjesneho sejmika 25. februara spožči krajny rada Michael Harig pjeć wosobinam čestnu medalju za wosebite zaslužby wo wokrjes Budyšin. Z medalju w złoće počesćitaj so mjez druhim něhdyši Hodzijski farar Karl Pietsch a diecezanski archiwowy rada dr. Siegfried Seifert z Budyšina. Wuznamjenjeje w slěbru dósta bywši jednaćel diakoniskeho skutka w cyrkwiniskim wobwodze Budyšin Siegfried Mlasowsky. Medalja je najwyše wuznamjenje Budyškeho wokrjesa.

Na poslednim wosadnym popoždny we Wujezku pola Wósporka přepodašaj Arndt Kowar a Jurij Pěčka superintendente Alberte jako džak tykanc ze serbskim napisom.

Foto: D. Gruhn

Budyšin. Na swoje februarske kubłanske zarjadowanje běchu sej Budyscy serbscy katolscy wuměnkarjo přeprošyli Serbskeho superintendenta Siegfrieda Alberta. 25 přitomnym rozprawješe wón wo swym dźele mjez ewangelskimi Serbami w sakskej a šleskej cyrkwi. Připostucharjo hódnoćachu jeho drobne a spomóžne skutkowanje z wulkim připóznacom a wuprajichu nadźiju, zo so město Serbskeho superintendenta po jeho wotchadze na wuměnk bórze zaso wobsadzi.

Budyšin. Po dlěšej čezkej chorosći zemřě 27. februara w Drježdžanach – hdžež bě wot lěta 1990 na wuměnk žiwa byla – w starobje 72 lět fararka n. w. Christine Seele. Wot lěta 1967 do lěta 1989 bě wona byla z fararku při

Pětrskej wosadze w Budyšinje. Jeje četo bu 8. měrca po žarowanskich kemšach w Pětrskej cyrkwi do swójbneho rowa na Tuchorskim kěrchowje pochowane. Syła přewodźerjow, mjez nimi na 25 duchownych, so wot woblubowaneje dušepastyrki rozžohnowaše.

Worklecy. 2. měrca přednošowaše farar Jan Malink před serbskej dekanatnej młodzinu w Don Boskowym domje we Worklecach wo stawiznach a přitomnosći ewangelskich Serbow. W běhu rozmołwy wotmołwješe na wšelake prašenja něhdže 30 přitomnych młodostnych.

Drježdžany. W cyrkwi swj. Jozefa w Drježdžanach-Pieschenje swjećeše superintendent Albert 2. měrca poslednje wosadne popoždny z Drježdžanskimi Serbami. Po zwučenym wašnju so nutrnosći přizamkny přednošk. Při tradicionelnym zhromadnym kofejpicu w Šotčić pjeckarni so 16 přitomnych wutrobnje džakowaše za jeho swěrnú službu w Drježdžanach wot lěta 1987. Drježdžanscy Serbja zetkaja so w juniju k zahrodowemu swjedenjenju a nadźijeja so, zo budže hač do toho časa prašenje naslědnistwa Serbskeho superintendenta rozrisane.

Poršicy. Załoženje ewangelskeje zakladneje šule w Poršicach tuchwilu njeje móžne. Pobrachowacych pjenjez dla dyrbi so ewangelske šulske towarstwo Budyskeho wokrjesa lětsa na załoženje jenož jedneje šule wobmjezować. Tuta ma nastać w Frankenthalu pola Biskopic, hdžež su cyłkowne wuměnjena tuchwilu kmańše hač w Poršicach.

Budyšin. Přeprošenju superintendenta Reinharda Pappaia na lětno přijeće Budyskeho cyrkwinskeho wobwoda bě 22. měrca scěhowało 60 zastupjerjow cyrkwinskeho a zjawneho žiwjenja. Přednoškej wyšeho cyrkwinskeho rady Jochena Bohla, direktora diakoniskeho skutka w Sakskej, wo přichodze socialneho stata přizamkny so wolna bjesada. Přijeće w hali Ludoweje banki na Hošic hasy bě so lětsa druhu króć wotměło.

Dary

W februaru je so darilo za Pomhaj Bóh 200 €, 40 € a 25 € a za wobnowjenje Michalskeje tafle w Budyšinje dwójce 50 €, 30 €, štyri króć 25 € a trójce 20 €. Bóh žohnuj dary a darićelow.

Za wobnowjenje Michalskeje tafle je so hač do kónca februara 1 278,55 € nahromadziło. Cyłkownje plaći wobnowjenje 2 300 €. SET prosy wo dalše dary.

Přeprošujemy

01.04. jutrowna pónđzela

11.45 nutrnosć w serbskim rozhłosu (farar Malink)

07.04. Quasimodogeniti

11.45 nutrnosć w rozhłosu (farar Malink)
14.00 kemše w Budyšinje w Michalskej z rozžohnowanjom Serbskeho superintendenta Siegfrieda Alberta

21.04. Jubilate

11.45 nutrnosć w rozhłosu (farar Malink)

01.05. dzeń dźeła

11.45 nutrnosć w rozhłosu (farar Malink)

04.05. sobota

14.00 dwurěčna nutrnosć w Budyšinku składnostnje poswjećenja Doma Šeracha (fararjow Malink a Sureck)

05.05. Rogate

10.00 kemše z Božim wotkazanjom w Budyšinje w Michalskej (farar Malink)

Spominamy

Dnja 8. apryla 1837 narodži so w Šejnejdže **Mjertyn Rocha**. Hačrunjež pochadžeše z chudeje ratarskeje swójby, zmóžni so jemu wopyt gymnazija a studij teologije. Jako duchowny skutkowaše wot 1866 do 1910 w jeničkej wosadze, we Wětošowje, spočatnje jako archidiakon, potom jako wyši farar. Mjertyn Rocha słušeše k spěchowarjam serbskeho žiwjenja w Delnjeje Łužicy. Wozjewjowaše předowanja a nastawki, modlitwy, kěrlušy a basnje w serbskej rěči. 1880 je sobu załožił Mašicu Serbsku, 1882 sobu wudał nowe delnjoserbske spěwarske. W Towarstwie pomocy za studowacych Serbow prócowaše so wo spěchowanje dorosta za farske zastojnstwa w delnjoserbskich wosadach.

Pomhaj Bóh časopis ewangelskich Serbow

Wudawaćelej: Serbski wosadny zwjazk, Serbski kěrchow/Wendischer Kirchhof 1, 02625 Budyšin/Bautzen; Serbske ewangelske towarstwo z.t., Cornobohska/Czornebohstr. 12, 02625 Budyšin/Bautzen

Redaktorka: Trudla Malinkowa, Goethowa/Goethestraße 40, 02625 Budyšin/Bautzen (tel./fax: 03591/600711)

Čiśe: Čiśćernja DELANY twr w Njeswaćidle
Postvertriebsnummer: F 13145

Zhotowjenje a rozšěrjenje: Ludowe nakładnistwo Domowina, Tuchmacherstr. 27, 02625 Bautzen

Přinoški a dary: Serbske ewangelske towarstwo, Konto-Nr. 1 000 083 167, Kreissparkasse Bautzen, BLZ 855 500 00

Pomhaj Bóh wuchadza mjesačnje. Spěchuje so wot Załožby za serbski lud. Lětny abonement plaći 8 €.